

Este Hristos Domnul tău?

Arthur W. Pink

Predici și eseuri

ESTE HRISTOS DOMNUL TĂU?

Arthur W. Pink

© 2017 Asociația MAGNA GRATIA.

Toate drepturile rezervate. Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Tradus și publicat cu permisiunea Chapel Library. Pentru publicații cristicentrice, contactați Chapel Library la adresa 2603 W Wright Street, Pensacola, FL 32505, www.chapellibrary.org.

Traducerea: Asociația MAGNA GRATIA.

Asociația MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi traduce și/sau publică.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune.

Traducerea, design copertă și interior și tehnoredactare: MAGNA GRATIA.

RESPECTAȚI DREPTURILE DE AUTOR!

Este interzis în mod expres:

imprimarea a mai mult de 3 ex. pentru uz personal, a mai mult de 10 ex. din maxim 5 publicații diferite pentru prieteni și rude;

imprimarea profesională (la tipografie, indiferent dacă produsul este comercializat sau nu);

stocarea fișierelor oricărei cărți pe bloguri, pagini de internet, portaluri sau transmiterea pe cale electronică, altfel decât a link-urilor către website-ul MAGNA GRATIA.

copierea și republicarea a peste 250 de semne/publicație pe alte portaturi, pagini de internet, bloguri, în publicații tipărite sau în predici, prezentări, conferințe etc.

Politica de copyright completă este disponibilă la adresa de internet: <http://www.magnagratia.org/copyright.html>

Asociația MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Nu te întreb dacă Hristos este „Mântuitorul” tău, ci dacă este El, cu adevărat și practic, **Domnul** tău? Dacă El nu este Domnul tău, atunci cu siguranță că El nu este și „Mântuitorul” tău. Aceia care nu L-au primit pe Isus Hristos ca „Domn” al lor și totuși presupun că El este „Mântuitorul” lor se înșeală, iar nădejdea lor este așezată pe nisip. Mulțimi de oameni sunt înșelați în această chestiune vitală și, de aceea, dacă cititorul își prețuiește sufletul, atunci te implor să acorzi maximă atenție citirii acestei mici broșuri.

Când am pus întrebarea „Este Hristos Domnul tău?” nu am pus-o în sensul de a crede în dumnezeirea lui Isus din Nazaret? Și dracii cred aceasta (Matei 8:28-29), și totuși ei pier cu siguranță! Poți fi foarte convins de dumnezeirea lui Hristos și totuși să te afli în păcatele tale. Poți vorbi despre El cu cea mai are reverență, poți fi de acord cu El, poți pronunța calitățile Lui divine în rugăciunile tale, și totuși să fii nemântuit. Poți să detești pe cei care neagă Persoana și dumnezeirea Lui și totuși să nu ai o dragoste spirituală față de El.

Atunci când pun întrebarea „Este Hristos Domnul tău?” de fapt vreau să întreb dacă ocupă El în toate lucrurile primul loc în inima ta și dacă domnește El cu adevărat peste viața ta? *„Fiecare își vedea de drumul lui”* (Isaia 53:6) descrie calea pe care, în mod natural, toți o urmăm. Înainte de convertire, orice suflet trăiește pentru a face pe plac sinelui. Despre cei din vechime este scris: *„fiecare făcea ce-i plăcea”*. De ce? Pentru că *„Pe vremea aceea, nu era împărat în Israel”* (Judecători 21:25). Aha! Acesta este lucrul pe care doresc să îl fac clar cititorului. Până ca Hristos să devină Împăratul tău (1 Timotei 1:17; Apocalipsa 15:3), până când tu te vei pleca sub stăpânirea Lui, până când El devine Stăpânul vieții tale, în viața ta domină eul tău și astfel îl respingi pe Hristos.

Când Duhul Sfânt Își începe lucrarea harului într-un suflet, prima dată El convinge acel suflet de păcat. El îmi arată natura reală și mizerabilă a păcatului. El mă face să realizez că păcatul este o răzvrătire, o defăimare a autorității lui Dumnezeu, o așezare a voii mele împotriva voii Sale. El îmi arată că, mergând pe „drumul meu” (Isaia 53:6), continuând să fac plăcerile mele, de fapt mă războiesc împotriva lui Dumnezeu. Când ochii mei îmi sunt deschiși pentru a vedea că, pentru întreaga viață, am fost un răzvrătit, pentru a vedea cât de indiferent am fost în a-L onora pe Dumnezeu, cât de lipsit de preocupare am fost în ceea ce privește voia Lui, am fost umplut de durere și de

groază, și am fost uimit de faptul că Cel Preasfânt m-a răbdat atât de multă vreme și că nu m-a aruncat în iad până acum. Cititorule, ai avut tu această experiență? Dacă nu, ar trebui să ai un motiv foarte serios să te temi ca nu cumva să fii de fapt mort din punct de vedere spiritual!

Convertirea, adevărata convertire, convertirea mântuitoare, reprezintă o întoarcere de la păcat la Dumnezeu, în Hristos. Este o predare a armelor războiului meu împotriva Lui și o încetare a mea de a disprețui și a ignora autoritatea Lui. Convertirea prezentată în Noul Testament este descrisă astfel: „De la idoli v-ați întors la Dumnezeu, ca să slujiți [adică să fiți supuși, să ascultați de] Dumnezeului celui viu și adevărat” (1 Tesaloniceni 1:9). Un „idol” reprezintă orice obiect căruia în acordăm ceea ce suntem datori să acordăm numai lui Dumnezeu – locul suprem în simțămintele noastre, influența formatoare a inimilor noastre, puterea dominantă a vieților noastre. Convertirea este o îndreptare în ceea ce privește atitudinea, inima și voința, respingând păcatul, sinele și lumea. Convertirea adevărată este întotdeauna dovedită printr-o astfel de atitudine: „Doamne, ce vrei să fac?” (Faptele Apostolilor 9:6); este o predare fără rezerve a sinelui pentru a face voia Lui sfântă. Te-ai predat tu Lui? (Romani 6:13).

Sunt mulți oameni care ar vrea să fie salvați de la iad, dar care nu vor să fie salvați de la a face voia proprie,

de la a merge pe căile lor, de la o viață lumească sau formală. Dar Dumnezeu nu îi va mântui pe astfel de oameni în condițiile pe care ei le vor. Pentru a fi mântuiți, trebuie să ne supunem condițiilor Lui: *„Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul [știind că el s-a răzvrătit împotriva Lui în Adam] care va avea milă de el, la Dumnezeul nostru, care nu obosește iertând”* (Isaia 55:7). Hristos a spus: *„oricine dintre voi, care nu se leapădă de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu”* (Luca 14:33). Oamenii trebuie să se întoarcă *„de la întuneric la lumină și de sub puterea satanei la Dumnezeu”* înainte ca ei să poată primi *„iertare de păcate și moștenirea împreună cu cei sfințiți.”* (Faptele Apostolilor 26:18).

„Astfel dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El” (Coloseni 2:6). Aceasta este un îndemn pentru creștini, iar forța lui stă în aceasta – continuați așa cum ați început. Dar cum au „început” ei? Primind pe „Hristos Isus, **Domnul**”, predându-și viețile Lui, supunându-se voii Lui, și încetând să mai placă sine-lui. Autoritatea Lui este acum impusă. Poruncile Lui devin acum regula de viață a lor. Dragostea Lui i-a constrâns la o ascultare fără rezerve și de bunăvoie față de El. Ei *„s-au dat pe ei înșiși Domnului”* (2 Corinteni 8:5). Ai făcut tu acestea, dragul meu cititor? Ai făcut acestea? Probează detaliile vieții tale aceste lucruri? Ar putea cei cu care vii în

contact să vadă că tu nu mai trăiești pentru a place sinelui (2 Corinteni 5:15)?

O, cititorul meu, nu greși în această privință: o convertire pe care o produce Duhul Sfânt este una care conduce la o viață foarte radical schimbată. Este o minune a harului. Este o întronare a lui Hristos în viața ta. Și astfel de convertiri sunt cu adevărat rare. Mulțimi de oameni au doar atâta „religie” câtă este suficientă pentru a-i face să fie într-o condiție spirituală deplorabilă. Ei refuză să părăsească orice păcat pe care îl cunosc și nu are pace în sufletul lui până când nu păcătuiește din nou. Ei niciodată nu au primit pe „Hristos Isus, Domnul” (Coloseni 2:6). Dacă ar fi făcut asta „bucuria Domnului” ar fi devenit tăria lor (Neemia 8:10). Dar limbajul inimilor și al vieților lor (nu ceea ce scot pe gură) este acesta: „*Nu vrem ca omul acesta să împărătească peste noi*” (Luca 19:14). Este cumva acesta cazul tău?

Marea minune a harului constă în schimbarea unui om dintr-un răzvrătit nelegiuit într-un supus iubitor și loial. Este o „înnoire” a inimii în așa fel încât persoana respectivă urăște ceea ce înainte iubea și iubește acum ceea ce înainte ura (2 Corinteni 5:17). El își găsește plăcerea „*în legea lui Dumnezeu, după omul dinlăuntru*” (Romani 7:22).

El descoperă că „*poruncile Lui [Hristos] nu sunt grele*” (1 Ioan 5:3), și că „*pentru cine le păzește, răsplata este*

mare” (Psalmii 19:11). Este aceasta experiența ta de viață? Ar trebui să fie, dacă L-ai primit pe Hristos Isus, DOMNUL!

Dar a primi pe Hristos Isus, Domnul, este întru totul un lucru care depășește complet puterea omenească. Acesta este ultimul lucru pe care o inimă neregenerată dorește să îl facă. Trebuie să aibă loc o schimbare supranaturală a inimii înainte ca orice dorință pentru Hristos să cucerească inima. Și acea schimbare nu poate fi făcută de nimeni, ci numai de Dumnezeu (1 Corinteni 12:3). De aceea: *„Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi”* (Isaia 55:6). Caută-L cu toată inima (Ieremia 29:13). Cititorule, s-ar putea să fi fost un pretins creștin mulți ani până acum, și se prea poate ca să fi fost sincer în pretenția ta. Dar dacă Dumnezeu S-a folosit de această broșură pentru a-ți arăta că nu ai primit niciodată cu adevărat pe **„Hristos Isus, Domnul”**, dacă acum conștientizezi în sufletul și conștiința ta că SINELE a domnit în tine până acum, nu crezi că ar fi bine să te așezi pe genunchi și să mărturisești aceste lucruri înaintea lui Dumnezeu. Mărturisește-I dorința ta de a urma propria voință, mărturisește răzvrătirea ta împotriva Lui și imploră-L să lucreze în tine în așa fel încât, fără vreo altă amânare, să fii făcut capabil de a te preda în totalitate voii Lui și să devii supus Lui, slujitor al Lui, robul Lui iubitor, în faptă și în adevăr?